

به نام خدا

آموزش کاربردی
ADO.NET
در
VB.NET و C#

حمیدرضا ببریان
انتشارات پندار پارس

بریان، حمیدرضا، -۱۳۶۲	: سرشناسه
آموزش کاربردی ADO.NET در C# و VB.NET/حمیدرضا ببریان.	: عنوان و نام پدیدآور
تهران: پندار پارس: مانلی، ۱۳۹۰	: مشخصات نشر
۳۳۶ ص: مصور، جدول.	: مشخصات ظاهری
۹۷۸-۹۶۴-۲۹۸۹-۰۷-۶۰-۱۰۴۰۰	: شابک
فیبا	: وضعیت فهرست نویسی
اکتیوایکس	: موضوع
پایگاه‌های اطلاعاتی -- طراحی	: موضوع
برنامه‌نویسی شی گرا	: موضوع
ویژوال بیسیک (زبان برنامه‌نویسی کامپیوتر)	: موضوع
سی شارپ (زبان برنامه‌نویسی کامپیوتر)	: موضوع
۱۳۸۹ ۲/۶۷۶۹QA	: ردی بندی کنگره
۰۰۵/۷۷۵۸۵	: ردی بندی دیوبی
۶۴۲۶۷۲۲	: شماره کتابشناسی ملی

انتشارات پنداریارس

۲۰۷

دفتر فروش: انقلاب، ابتدای کارگر جنوبی، کوی رشتچی، شماره ۱۴، واحد ۱۶
تلفن: ۰۹۱۲۲۴۵۲۳۴۸ - تلفکن: ۷۶۵۷۸ - میرا: ۶۶۹۲۶۵۷۸
www.pendarepars.com **info@pendarepars.com**

نام کتاب	: آموزش کاربردی VB.NET در C# و ADO.NET
ناشر	: انتشارات پندار پارس ناشر همکار: مانلی
تألیف	: حمیدرضا بیریان
چاپ اول	: بهار ۹۰
شمارگان	: ۱۰۰۰ نسخه
طرح جلد و صفحه آرایی	: لیلا نظری
لیتوگرافی	: ترام سنج
چاپ، صحافی	: صالحان، روشنک
قیمت	: ۱۰۴۰۰ تومان به همراه ۲ DVD (ویدئوی آموزشی) شابک : ۶۰-۷-۲۹۸۹-۹۶۴-۹۷۸

مقدمه

با توجه به چندین سال سابقه تدریس ADO.Net و شناخت نیاز دانشجویان و مهندسین ایرانی، بر آن شدم تا کتاب پیش روی را برشته تحریر درآوردم تا به کمک سادگی کلام و تصاویر موجود در آن، اصول اولیه کار با بانکهای اطلاعاتی را آموزش دهم تا به نوعی، نیازهای این طیف از کاربران مرتفع گردد.

شاید بتوان گفت برای نخستین بار در ایران به یاری انتشارات پندار پارس، اقدام به ارائه ویدئوهای آموزشی Net. به همراه کتاب نموده‌ایم. به این معنا که کاربر، افزون بر خواندن کتاب و همراه داشتن آن به عنوان یک مرجع برای مراجعات بعدی، می‌تواند از ویدئوهای آموزشی نیز بهره‌برداری نماید تا اثربخشی یادگیری، دوچندان گردد.

همچنین، به ندرت کتابی تألیفی در زمینه ADO خواهید یافت که هر دو زبان C# و VB.net را پوشش داده باشد. این کار موجب می‌گردد کاربران مبتدی که از صفر شروع به کار با ADO می‌کنند بتوانند یک زبان را به دلخواه برگزیده و یا با هردو زبان آشنایی شوند. کاربرانی که پیشتر با یکی از این دو زبان آشنایی بوده‌اند نیز قادر به خواندن قسمت موردنظر و شناخت چگونگی کدنویسی در زبان دیگر خواهد بود. در پیوست این کتاب، تمامی Connection String های موجود برای تمامی بانکهای اطلاعاتی گنجانده شده تا کاربران هر بانک اطلاعاتی بتوانند از آن به عنوان مرجعی در محل کار یا منزل خود استفاده نمایند.

به تجربه ثابت گردیده که مشکل عمدی اغلب کاربران حین تحویل برنامه نهایی به استفاده کننده، ارائه نسخه Setup برنامه به همراه دیتابیس آن به شکل یکجاست. به همین دلیل، در یک فصل مجزا به نحوه ساخت Setup برای برنامه، به همراه بانک اطلاعاتی جهت ارائه به کاربر نهایی پرداخته‌ایم.

در سایت شخصی بنده (www.Babrian.com), امکان دست‌یابی به ویدئوهای آموزشی بیشتر و کدهای کتاب مهیا است.

در انتها بیان این جمله کلیشه‌ای را لازم می‌بینم که هیچ اثر نگارشی، حتی پس از چندین بار بازخوانی، نمی‌تواند خالی از اشکال باشد که این امر، دامن‌گیر این کتاب نیز می‌شود. بنابرین، وجود ایرادات احتمالی نگارشی، ویراستاری، و فنی را به حساب قصور یا کمکاری بنده نگذارید و خواهش دارم با انتقال این نکات به بنده، مرا در ماندن در این راه پر مخاطره و نیز نگارش هرچه بهتر آثار بعدی یاری فرمایید.

فهرست

بخش اول

فصل ۱

۱	ارتباط با بانک و نمایش اطلاعات در فرم های و ویندوز ۳
۲	پیش گفتار
۲	اجرای ویژوال استدیو
۴	ایجاد بانک
۸	ایجاد جدول
۱۳	ایجاد پروژه جدید
۱۵	آشنایی با اشیاء مورد نیاز
۱۶	آغاز کار با اشیاء
۲۰	ConnectionString
۲۱	کار با DataAdapter
۲۲	پر کردن Dataset
۲۷	فارسی سازی ستون ها
۲۸	جستجو در بانک
۳۰	مقابله با خط
۳۴	عدم وجود رکورد در Dataset
۳۶	نتیجه گیری

فصل ۲

۳۷	افزودن اطلاعات به بانک
۳۸	پیش گفتار
۴۰	آشنایی با Sqlcommandbuilder و Datarow
۴۲	کار با Datarow
۴۴	مقابله با خط
۴۶	کار با Sqlcommandbuilder
۵۳	نتیجه گیری
۵۴	حذف اطلاعات از بانک
۹۸	نتیجه گیری

فصل ۳

۹۹	دستکاری داده ها
۱۰۰	پیش گفتار.....
۱۰۰	دستکاری داده ها
۱۲۶	ساخت Setup برای برنامه ها

بخش دوم

فصل ۴

۱۵۳	دستورات پیشرفتی
۱۵۴	اشیاء کلاس های آنلاین
۱۵۵	کلاس های آفلاین
۱۵۶	Persist security info
۱۵۶	Integrated security
۱۵۷	ارتباط با SQL server
۱۶۱	Native SQL server
۱۶۲	ارتباط با یک named instance of SQL
۱۶۴	ارتباط با SQL Server از طریق ادرس ip
۱۶۶	ارتباط با بانک اطلاعاتی Oracle
۱۶۹	Native Oracle
۱۶۹	فایل TNSNAMES.ORA
۱۷۰	ارتباط با یک بانک اکسس
۱۷۱	ارتباط با یک بانک اکسس شامل کلمه عبور
۱۷۳	ارتباط با یک فایل اکسل
۱۷۶	ارتباط با یک فایل Text file
۱۷۹	اتصال به یک دیتا بیس دیگر با یک کانکشن ((تعویض بانک))
۱۸۰	کارکردن با اشیای آفلاین
۱۸۰	ایجاد و افزودن یک Datatable به یک Data column
۱۸۴	ایجاد یک Datatable و افزودن آن به یک Dataset
۱۸۶	انواع داده ها و نگاشت آن ها به وسیله ADO.NET
۱۹۴	افزودن یک فیلد محاسباتی به Datatable
۱۹۹	ایجاد و تعریف یک یا چند فیلد بعنوان کلید اصلی یا Primary key
۲۰۳	ایجاد یک کلید اصلی با خصوصیت افزایش خودکار
۲۰۵	ساختن یک کلید خارجی یکتا Forgine key
۲۰۸	ایجاد رابطه بین داده ها

فصل ۴

دستورات پیشرفته

۲۱۹	تبدیل و قرار دادن داده های درون یک Datarow داخل آرایه ای از Datatable و بالعکس ایجاد پرس و جوها.....
۲۲۳	
۲۲۶	دریافت جریانی از داده ها با استفاده از Datareader
۲۲۸	دسترسی به مقادیر داده های درون Datareader
۲۳۳	پر کردن یک Dataset با یک Datatable از روی نتایج یک جستجو.....
۲۳۶	دسترسی به مقادیر داخل یک Datatable یا یک Dataset یا یک
۲۴۰	بررسی اینکه آیا یک پرس و جو مقداری را بر گردانده است یا خیر.....
۲۴۳	شمردن رکوردهایی که در شرط اول خاص صدق می کند.....
۲۴۴	به دست آوردن تعداد رکورد هایی که در یک Datareader قرار گرفته اند.....
۲۴۸	اجرا و اداره یک پرس و جو که حاصل آن چندین نتیجه «result» می باشد.....
۲۵۱	توضیح در مورد مفهوم Batch command
۲۵۱	دسترسی به داده های سلسله مراتبی Hierarchical data
۲۵۶	پیمایش بین رکوردها در جدول فرزند و والد درون Dataset
۲۵۹	فرستادن یک مقدار null بعنوان پارامتر در یک جستجو.....
۲۶۲	دسترسی به مقادیر بازگشت داده شده توسط رویه های ذخیره شده
۲۶۵	نحوه مدیریت خطاهای در کار با Stored procedures
۲۶۹	اجرای توابع SQL server , valued scalar در
۲۷۱	ایجاد و اجرای پرس و جوی یک Dataset با استفاده از Linq
۲۷۵	بازیابی و دسترسی به داده های درون یک فایل متنه
۲۷۷	بازیابی و دسترسی به داده های درون excel

پیوست

۲۸۱ Connection strings
-----	--------------------------

فصل ۱

ارتساط بامانک و نمایش اطلاعات در فرم‌های ویندوز

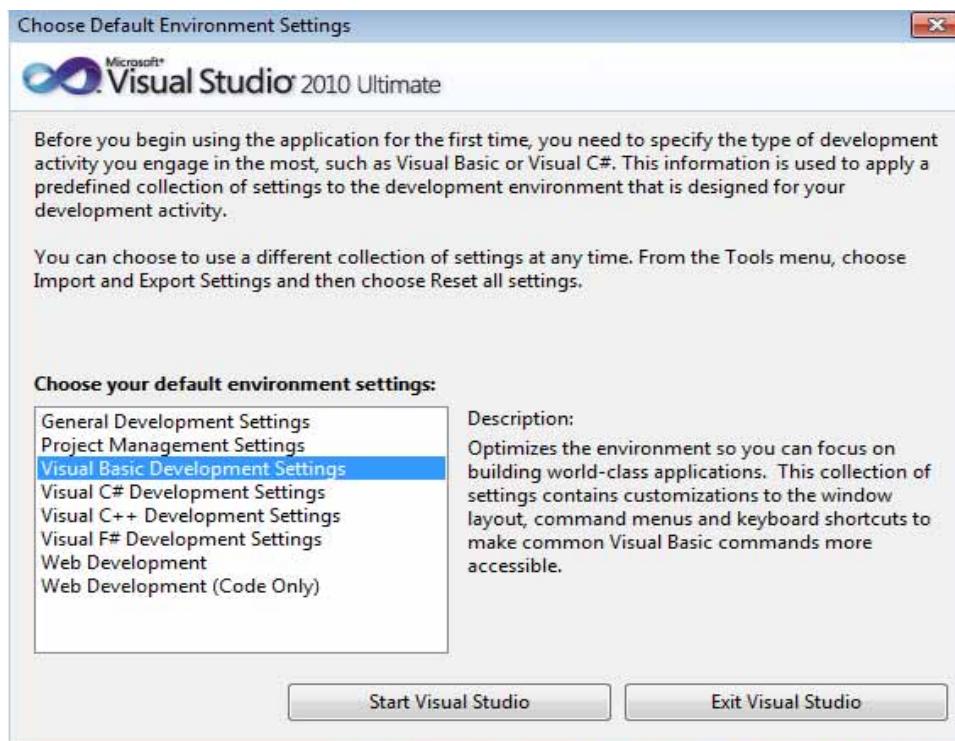
پیش گفتار:

گام اول در ایجاد برنامه های کاربردی که با بانک های اطلاعاتی در ارتباطند، طراحی و ساخت بانک می باشد. این قسمت یکی از حساس ترین قسمت های ایجاد برنامه است، به این دلیل که هرگونه اشتباه در این قسمت منجر به نوشتن کدهای بسیار زیاد، یا شکست پروژه خواهد شد. در صورتی که بعداً نیز بخواهد تغییراتی را در بانک اعمال نموده و اشتباهات قبلی را تصحیح کنید، با این مشکل مواجه خواهد شد که قسمت زیادی که از کدها و یا روال های ذخیره شده دیگر کار نمی کنند و مجبور به بازنویسی مجدد آنها خواهید شد، در نتیجه اگر می خواهید که در این چرخه بی پایان گرفتار نشوید، اکیداً توصیه می کنم که قبل از طراحی بانک در ابتدا با مفاهیم اولیه طراحی بانک های اطلاعاتی، آشنا شوید و به مطالعه کتاب های طراحی بانک های اطلاعاتی پردازید. به دلیل این که طراحی بانک های اطلاعاتی خارج از بحث این کتاب می باشد، ما فقط به تشریح مفاهیم اولیه و نحوه ایجاد بانک، به طور خلاصه می پردازیم.

اجرای ویژوال استدیو

قبل از هر کاری می بایست ویژوال استدیو ۲۰۱۰ را بر روی سیستم خود نصب کرده باشید. اگر با نحوه نصب این برنامه آشنایی دارید به انتهای کتاب و ضمیمه «نصب ویژوال استدیو» مراجعه نمایید. پس از نصب این نرم افزار از منوی Start اقدام به اجرای آن نمایید.

اگر برای اولین بار است که اقدام به اجرای ویژوال استودیو می نمایید، پنجره‌ای مطابق تصویر زیر برای شما به نمایش در خواهد آمد که از شما می خواهد زبان پیش فرض خود را انتخاب نمایید، با توجه به اینکه برنامه نویس VB یا C# می باشد، یکی از گزینه ها را انتخاب نموده و سپس بر روی دکمه Start Visual Studio کلیک نمایید.

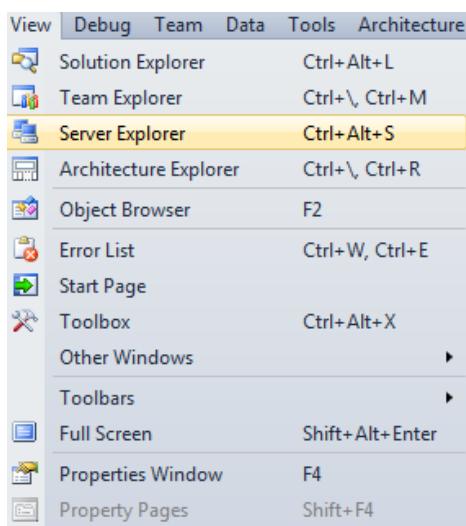

نکته

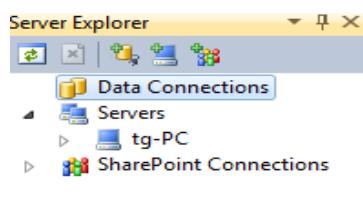
اگر در دفعات بعد بخواهید مجدداً به این صفحه دسترسی داشته و تنظیمات آن را تغییر دهید، در محیط ویژوال استودیو از منوی Tools گزینه ImpOrt And ExpOrt را انتخاب و سپس گزینه Reset All Setting را انتخاب نمایید.

ایجاد بانک

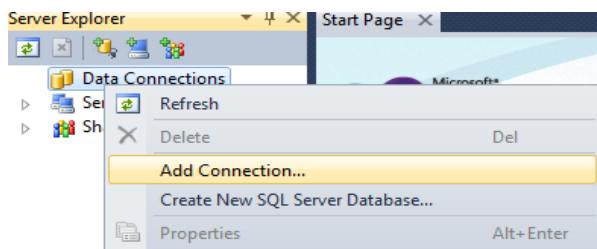
پس از به نمایش درآمدن محیط ویژوال استدیو از منوی View مطابق تصویر زیر گزینه Server Explorer را انتخاب نمایید.

نکته

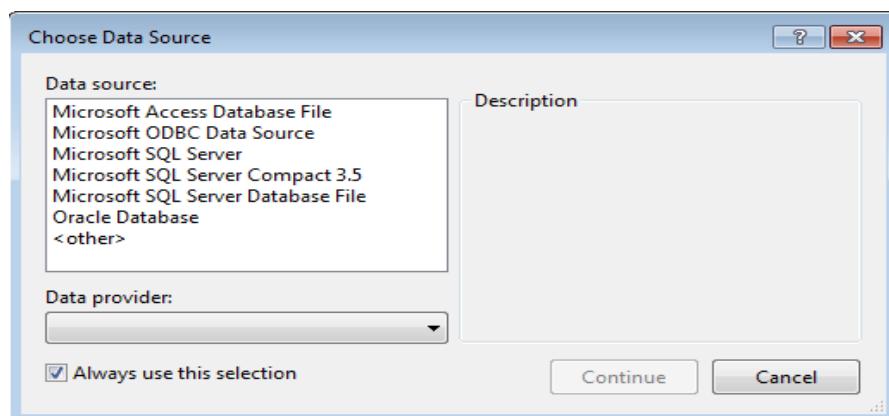
برای به نمایش درآمدن پنجره Server Explorer می‌توانید از کلیدهای میانبر Ctrl+Alt+S نیز استفاده نمایید. حال با صفحه‌ای مطابق تصویر زیر رو برو می‌شویم.

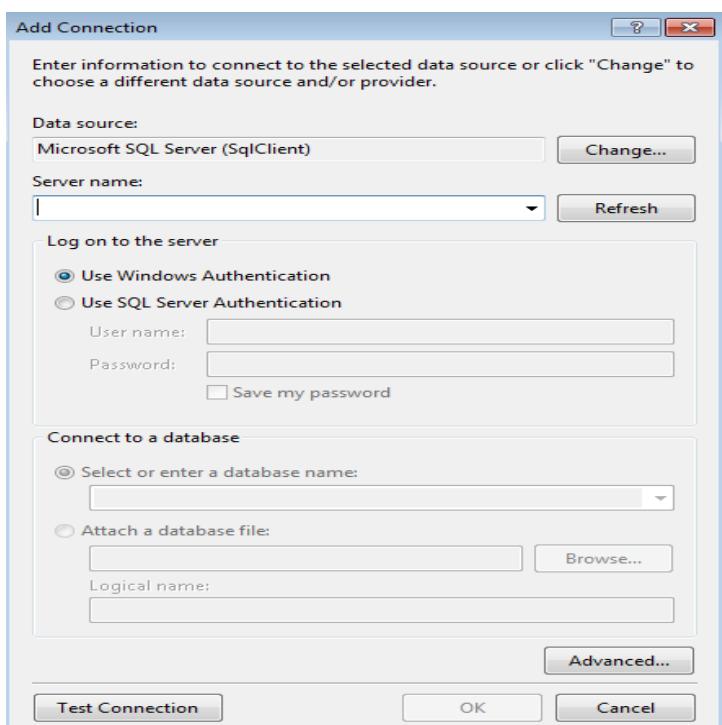
در این قسمت می‌توانیم یک بانک اطلاعاتی، از نوع SQL را برای خودمان ایجاد نماییم و یا به بانک‌های موجود که از قبل ایجاد شده‌اند، دسترسی داشته باشیم. در پنجره Server Explorer بر روی گزینه Data Connections راست کلیک کرده و گزینه Add Connection را انتخاب نمایید:

با این کار پنجره Choose Data Source مطابق تصویر زیر به نمایش در می آید:

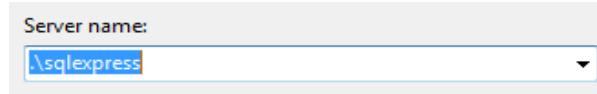
در این صفحه می توانید نوع بانکی را که قصد ارتباط با آن را دارید، مشخص نمایید. مثلاً برای ارتباط با بانک های SQL که پیشتر ایجاد کرده اید می توانید گزینه های Microsoft SQL Server Data Base File یا Microsoft SQL Server را انتخاب نمایید و یا اگر قصد ارتباط با بانک Access را دارا می باشید می بایست گزینه Microsoft Access Data Base را انتخاب نمایید. برای مثال گزینه Microsoft SQL Server Field را انتخاب نموده و بر روی گزینه Continue کلیک نمایید تا وارد صفحه ای مطابق تصویر زیر شوید.

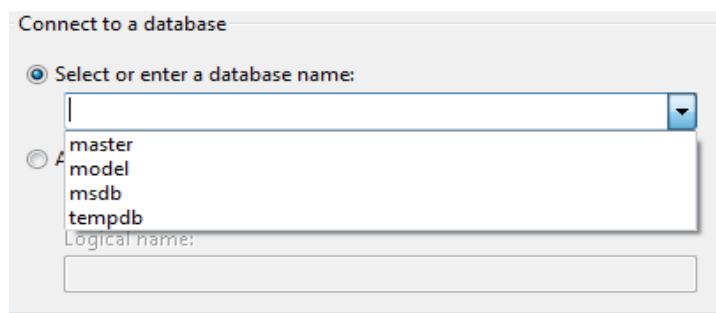
ADO.NET in use: C# &VB.NET

همان طوری که هنگام نصب ویژوال استدیو متوجه شدید، در زمان نصب، یک نسخه از SQL Server مایکروسافت با نام SQL Server Express بر روی سیستم شما نصب می‌گردد. این نسخه از SQL رایگان بوده و برای سازمان‌های کوچک و استفاده‌های شخصی بسیار مفید می‌باشد. در ضمن از لحاظ مصرف منابع سیستمی بسیار سبک بوده و منابع کمتری را مصرف می‌کند. بانکی را که در SQL Express R2 ایجاد می‌کنید، می‌تواند تا ظرفیت ۱۰ گیگابایت رشد داشته باشد. بنابراین توصیه می‌گردد اگر به امکاناتی بیش از این نیاز ندارید، از همین نسخه SQL استفاده نمایید.

در قسمت Server Name مطابق تصویر زیر عبارت \\sqlexpress را وارد نمایید.

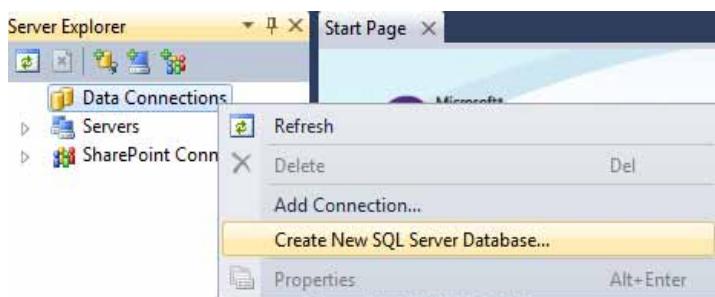

حال در قسمت Select Or Enter a Data Base Name کلیک نمایید تا مطابق تصویر زیر بانک‌های موجود در این قسمت را مشاهده نمایید.

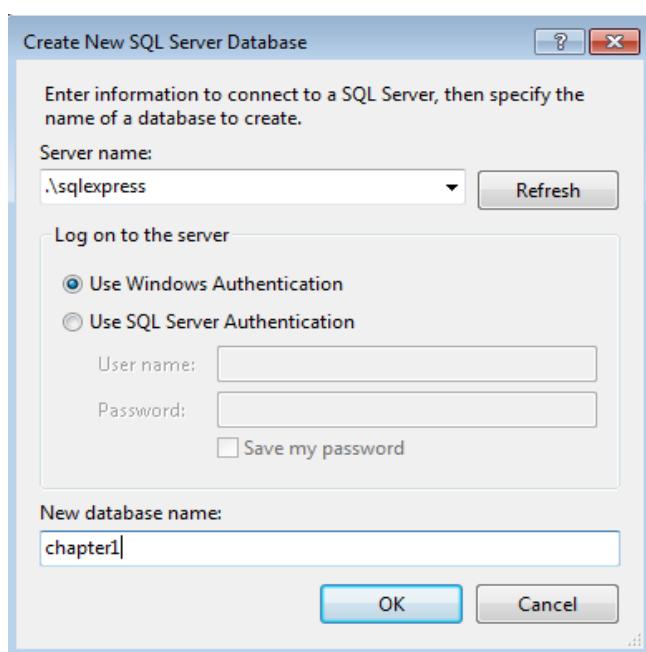

همان طوری که مشاهده می‌کنید چهار بانک Tempdb, msdb, Model, Master از قبل، در این قسمت موجود می‌باشند، این بانک‌ها به صورت پیش‌فرض و با نصب SQL بر روی سیستم شما قرار می‌گیرند. این بانک‌ها، از بانک‌های نوع سیستمی بوده و برای ایجاد بانک‌های جدید توسط SQL مورد استفاده قرار می‌گیرند، بنابراین اکیداً توصیه می‌گردد که تا زمانی که با نحوه کاربرد آن‌ها آشنا نشده‌اید، آن‌ها را تغییر نداده و یا حذف ننمایید. پس از آشنایی مقدماتی با این صفحه بر روی دکمه Cancel کلیک کنید تا مجدداً به صفحه اصلی برگردید.

فرض کنید می‌خواهیم برنامه‌ای را ایجاد نماییم که نام، نام فامیل، شماره شناسنامه و آدرس کارمندان را در یک بانک ذخیره نماید. در ابتدای این کار، به ایجاد بانک می‌پردازیم. برای این کار در پنجره Server Explorer بر روی Data Connections راست کلیک کرده و گزینه Create New SQL Server Data Base را انتخاب نمایید

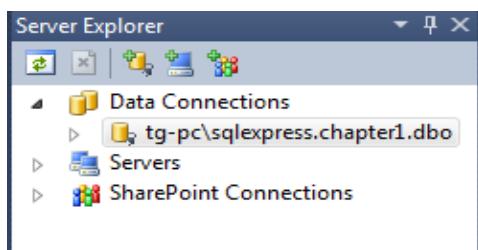
در قسمت Log on to SQL express\ server name عبارت \sqlserver را وارد کنید. در قسمت Authentication Use windows server گزینه پیشفرض یعنی Windows Authentication انتخاب کنید، این بدان معناست که از اعتبارسنجی خود ویندوز استفاده می‌کنید. در پایان نیز در قسمت New database name بانک را که قصد ایجاد آن را داریم، Chapter1 وارد نمایید. هم‌اکنون پنجره شما می‌باشد مطابق تصویر زیر گردیده باشد.

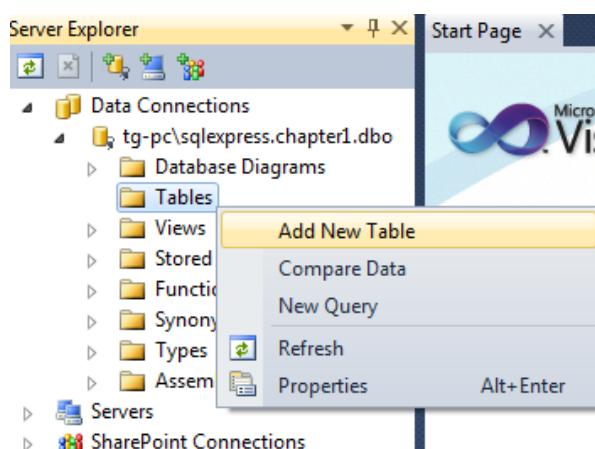
با کلیک بر روی دکمه OK یک بانک با نام Chapter1 درون SQL express ایجاد می‌نمایید.

ایجاد جدول

حال در پنجره Server explorer و در زیر قسمت Data connectoins بانک جدیدی را که ایجاد نموده اید، می توانید مشاهده نمایید:

بر روی علامت مثلث کنار نام بانک، کلیک نمایید تا به سایر گزینه های بانک دسترسی داشته باشید. بر روی Tables راست کلیک کرده و گزینه Add New table را انتخاب نمایید:

با این کار وارد محیط ایجاد جدول خواهید شد. همان طوری که قبلًا گفتیم قصد داریم مقادیر نام و نام فامیل و شماره شناسنامه و آدرس را در این جدول ذخیره نماییم. بنابراین به چهار فیلد نیاز داریم. در پنجره ای که در مقابل دارید، برای ایجاد اولین فیلد در قسمت column name نام فیلد های مورد نظر و در قسمت Data Type نیز نوع داده های مورد نظر، را وارد می نماییم. همچنین اگر بخواهیم که کاربر بتواند درون فیلد خاصی مقداری را وارد ننموده و آن را خالی بگذارد، گزینه Allow Nulls را تیک می نزیم.

برای ایجاد اولین فیلد، زیر قسمت name مقدار column name را وارد کنید و آن را برابر با Char قرار دهید. حال در پایین صفحه در قسمت Column properties خاصیت Length آن را مطابق با تصویر برابر با ۵۰ قرار دهید.

Column Properties	
(Name)	name
Allow Nulls	Yes
Data Type	char
Default Value or Binding	
Length	50
Table Designer	

برای ساخت فیلد بعدی نام فیلد را برابر با family و طول آن را نیز برابر با ۵۰ کاراکتر از نوع Char همانند فیلد قبل وارد نمایید. برای ساخت فیلد شماره شناسنامه، نام آن را برابر با sh و مقدار آن را از نوع numeric قرار دهید.

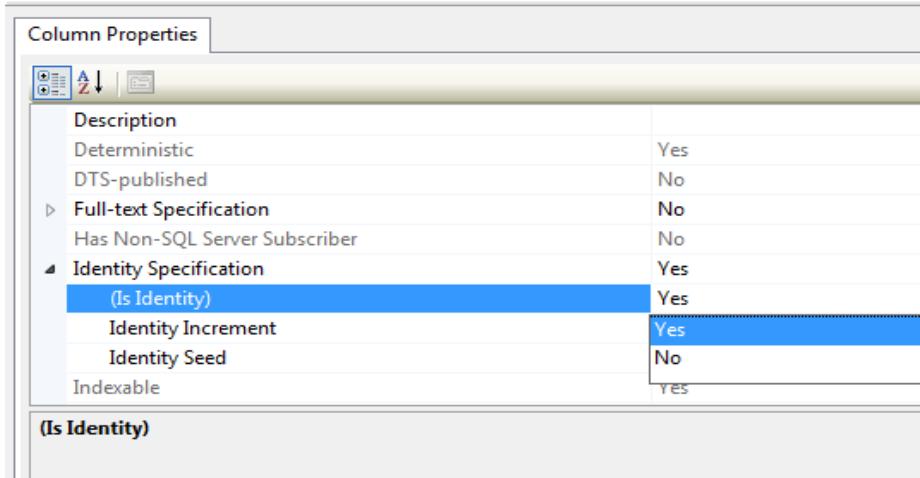
همان طوری که مشاهده می‌کنید پس از ساختن هر فیلد مقدار فیلد Allow null به طور اتوماتیک برابر با True شده و تیک دار می‌شود. از آن جایی که ممکن است طول کاراکترهای آدرس بسیار زیادتر باشد بعد از این که نام فیلد را برابر با Address قرار دادید، نوع آن را از نوع Text قرار دهید. در ظاهر طراحی بانک برای هدف ما انجام گردیده است. اما در تمامی جدول‌های ایجاد شده توسط ما می‌باشد فیلدی را به عنوان کلید اصلی یا Primary key دارا باشند. تمامی کدهایی که برای دستکاری داده‌ها می‌نویسیم، اعم از افزودن اطلاعات، حذف آن‌ها و یا به روز رسانی، نیاز به این فیلد دارند.

کاربرد اصلی کلید اصلی در بانک، ایجاد رابطه بین جداول می‌باشد. فیلدی را می‌توان به عنوان کلید اصلی برگزید که اولاً مقادیر آن در تمام جدول یکتا بوده و تکراری نباشد. مثلًاً مقدار نام یا فامیل نمی‌تواند کلید اصلی باشد زیرا این امکان هست که نام یا فامیل دو نفر متشابه باشد. سایر فیلد‌ها نیز همین شکل را دارند. دو مین شرط نیز برای کلید این می‌باشد که فیلد مورد نظر هیچ گاه خالی نباشد.

برای مثال در جدولی، اگر فیلدی با نام شماره پلاک ماشین وجود داشته باشد، این فیلد نمی‌تواند کلید اصلی یا primary key گردد. زیرا ممکن است شخصی اصلاً ماشین نداشته باشد و در نتیجه ممکن است در این فیلد مقداری قرار نگیرد. حال به جدول خودمان برمی‌گردیم. همان طوری که متوجه شده‌اید هیچ‌کدام از فیلد‌ها دارای شرط یک نمی‌باشند.

مثلًاً اگر در سازمان شما دو برادر از یک آدرس مشغول به کار باشند، این فیلد نیز خاصیت کلید بودن را از دست می‌دهد. در چنین مواردی خودمان یک فیلد جدید به جداولمان اضافه کرده و آن را کلید اصلی می‌نماییم. برای این کار، زیر فیلد‌هایی که تاکنون ایجاد نموده‌اید، در قسمت column name مقدار ID را وارد نموده و نوع آن را برابر با numeric قرار دهید.

حال در پایین صفحه و در قسمت column properties خصوصیت «yes» را پیدا کنید و بر روی مثلث کنار آن کلیک نمایید و گزینه Is Identity آن را برابر با «yes» قرار دهید.

با این کار، این فیلد به طور خودکار مقدار می‌گیرد. یعنی با افزودن یک رکورد به جدول عدد ۱ درون این فیلد قرار می‌گیرد و با افزودن رکوردهای دیگر به ترتیب اعداد ۲ و ۳ و... درون این فیلد قرار داده می‌شود. بدیهی است که در این صورت دیگر هیچ وقت مقدار تکراری درون فیلد قرار نخواهد گرفت.

نکته

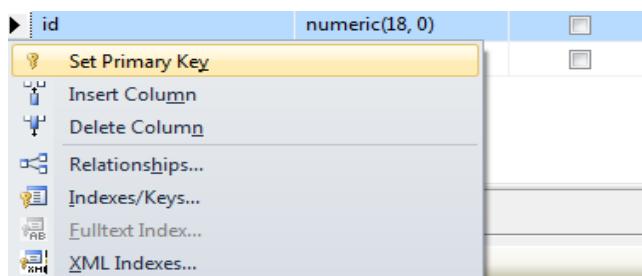
اگر بخواهیم مقدار این فیلد به جای یک واحد، یک واحد، به مقدار دیگری افزایش پیدا کند، در قسمت Identity Increment عدد مورد نظر را وارد نماییم. مثلاً اگر در این قسمت عدد ۳ را وارد نماییم مقدار فیلد ۳ واحد، ۳ واحد افزایش می‌یابد.

نکته

مقدار اولیه فیلد را می‌توان در قسمت Identity seed مشخص نمود. مثلاً اگر این مقدار را برابر با ۷ قرار دهیم. مقدار دهی آن از ۷ شروع شده و به آن یک واحد، یک واحد افزوده می‌گردد.

حال مجدداً بر روی فیلد ID که قبل آن را ایجاد نموده بودیم برگشته و در منتها الیه سمت چپ آن، بر روی آن راست کلیک نموده و گزینه Set primary key را انتخاب نماییم.

با این کار، این فیلد با عنوان کلید اصلی یا primary key در جدول انتخاب می‌گردد.

نکته

همان طوری که مشاهده می‌نمایید، پس از انتخاب فیلد ID به عنوان کلید ستون Allow nulls خودبه خود بدون تیک می‌شود و در کنار فیلد ID تصویر یک کلید قرار می‌گیرد.

id	numeric(18, 0)	☐
----	----------------	--------------------------

در انتهای می‌بایست محیط طراحی جدول شما به صورت زیر درآمده باشد:

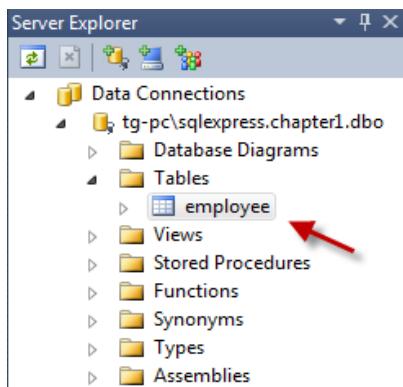
Column Name	Data Type	Allow Nulls
name	char(50)	☒
family	char(50)	☒
sh	numeric(18, 0)	☒
address	text	☒
id	numeric(18, 0)	☐

از بالای صفحه بر روی گزینه Save table Tool bar کلیک نمایید

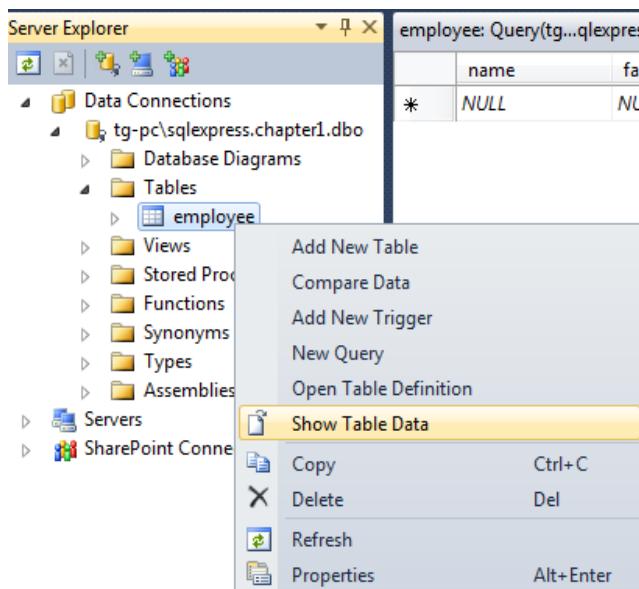

در صفحه‌ای که به نمایش در می‌آید نام جدول را برابر با employee قرار دهید و بر روی دکمه ok کلیک نمایید.

با این کار جدول employee می‌بایست مطابق تصویر زیر در Server explorer به نمایش در آید.

حال می‌خواهیم برنامه‌ای بنویسیم که داده‌های درون این جدول را برای ما به نمایش درآورد بنابراین قبل از هر کاری، چند رکورد به صورت فرضی وارد بانک مان می‌نماییم. برای این کار بر روی جدول employee راست کلیک کرده و گزینه show table data را مطابق تصویر زیر انتخاب نمایید.

در صفحه‌ای که به نمایش درمی‌آید می‌توانید اطلاعاتی را به صورت فرضی وارد نمایید. شما نیز می‌توانید مطابق تصویر اطلاعات را وارد جدول employee نمایید.

	name	family	sh	address	id
hamid reza	babrian	5	tehran	1	
farhad	rezaee	12365	shiraz	2	
leila	nazari	87456	tehran	3	
soheila	karimi	123	tabriz	4	
ali	majd	789	hamedan	5	
*	NULL	NULL	NULL	NULL	NULL

نکته

همان طوری که در هنگام ورود اطلاعات به جدول مورد نظر، متوجه شدید، پس از این که اطلاعات را درون فیلدی وارد نمودیم و قصد رفتن به فیلد بعدی را داریم درون فیلد قبلی علامت تعجب قرمز رنگی مطابق تصویر زیر به نمایش در می آید، که بدان معناست که هنوز اطلاعات فیلد قبلی درون بانک ذخیره نگردیده است.

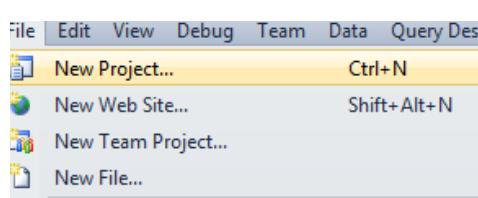
	name	family	sh	address	id
hamid reza	babrian	5	tehran	1	
farhad	rezaee	12365	shiraz	2	
leila	nazari	87456	tehran	3	
soheila	karimi	87456	tabriz	4	
ali	NULL	NULL	NULL	NULL	NULL
*	NULL	This Cell has changed. The change has not been committed to the database. The original Data is NULL.			NULL

نکته

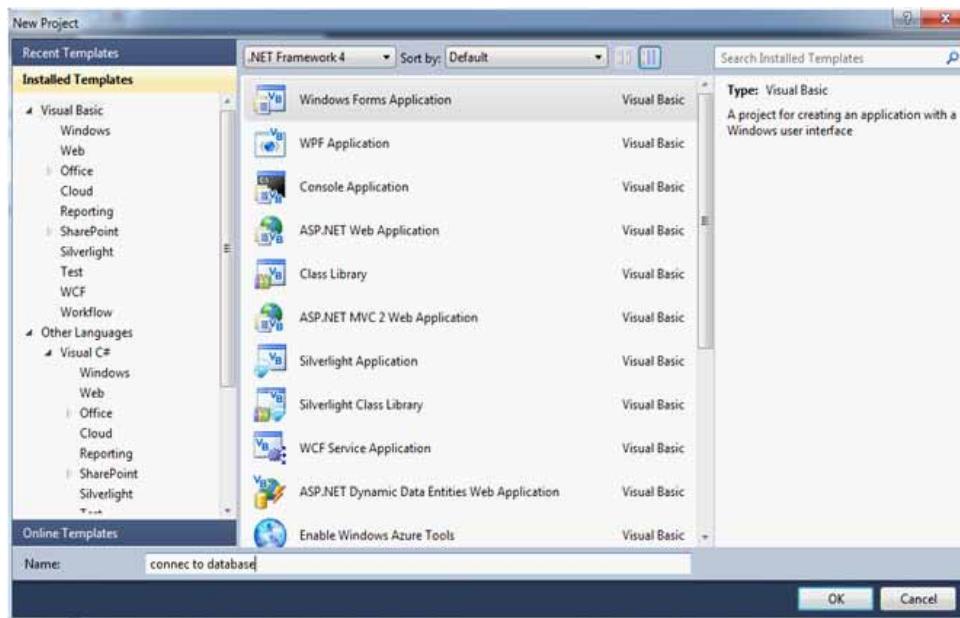
همان طوری که متوجه شده اید مقدار فیلد ID به طور اتوماتیک درون آن قرار گرفته . کافی است اطلاعات درون یک رکورد را وارد نموده و سراغ رکورد بعدی بروید. با این کار مقدار فیلد ID خودبه خود درون آن قرار می گیرد.

ایجاد پروژه جدید

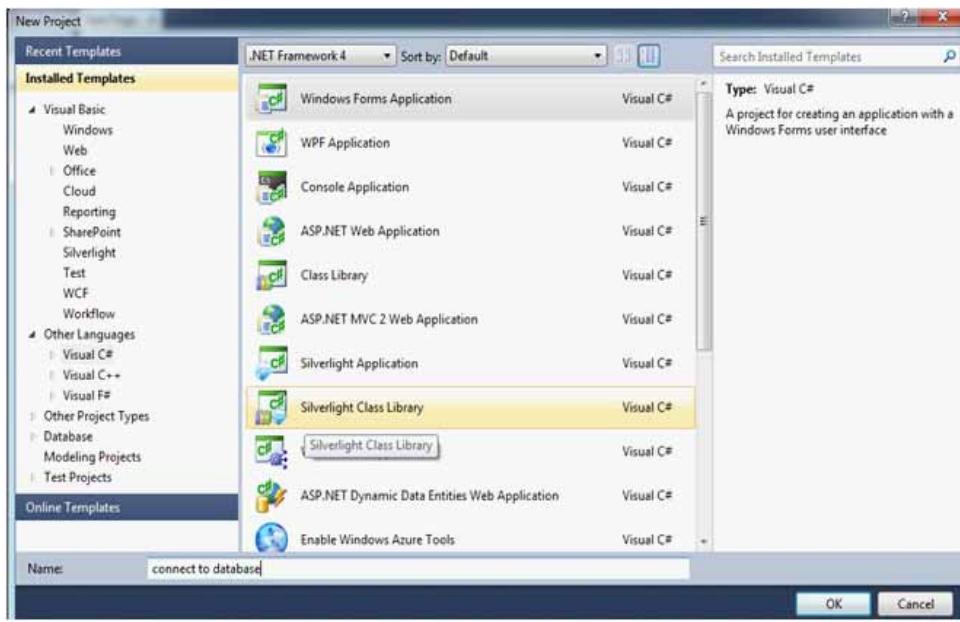
هم اکنون زمان آن فرارسیده تا در عمل از داده های درون بانک مان استفاده نماییم. از منوی فایل گزینه New project New project را انتخاب نمایید.

در پنجره New project اگر می‌خواهید از زبان Visual Basic استفاده نمایید، بر روی کلیک کرده و در پنل وسطی گزینه windows Form application را انتخاب نمایید. در قسمت Basic نیز عبارت connect to data base را وارد نمایید.

اگر قصد استفاده از زبان C# را به عنوان زبان برنامه‌نویسی خود دارید بر روی C# کلیک نموده و سپس در پانل وسط گزینه windows forms application را انتخاب کنید در قسمت Name را وارد کرده و سپس بر روی دکمه ok کلیک نمایید.

آشنایی با اشیاء مورد نیاز

قبل از این که به ادامه کار بپردازیم لازم است تا کمی درباره سه شئ مهم و پرکاربرد در ADO.NET توضیحاتی را ارائه نماییم. قبل از هر چیزی برنامه ما می باشد بانک اطلاعاتی Connection موردنظر را پیدا کرده و به آن وصل شود. این وظیفه در ADO.NET بر عهده SQL Connection استفاده می کنیم این وظیفه به عهده OLEDB connection بوده و اگر از بانک Access استفاده می نماییم این وظیفه به عهده OLEDB connection بین برنامه کاربردی ما و بانک اطلاعاتی موجود می باشد. هر کدام از دو شئ بالا به وسیله connection string، بانک اطلاعاتی را پیدا کرده و با آن ارتباط برقرار می نمایند.

فرض کنید می خواهید به یک فروشگاه بروید و از آن جا چیزی را برای خود بخرید. و یا به درب خانه دوستی رفته و از او کتابی بگیرید. در هر دو مثال اولین قدم این است که آدرس فروشگاه و یا منزل دوست خود را بدانید. Connection string را می توانید به نوعی آدرس بانک، همراه با اطلاعات اضافی دیگری فرض نمایید.

شئ بعدی Data adapter می باشد که اگر با بانک SQL در ارتباط باشیم، SQL data adapter نامیده شده و در سایر موارد OLEDB data adapter نامیده می شود. این شئ، پل ارتباطی برنامه ما و جداول بانک می باشد. فرض کنید از طریق connection به یک برنامه وصل شده ایم که دارای چندین جدول می باشد.

به کدام یک از جدول ها نیاز داریم؟ از هر جدول به چه فیلد هایی نیاز داریم؟ اینجاست که Data adapter به کمک ما می آید و درخواست ما را اجرا می نماید. پس در این که کدام جدول و کدام فیلد را، با چه شرطی لازم داریم، تعیین می نماییم. سومین شئ Dataset را فضایی از RAM کامپیوتر خودتان در نظر بگیرید که درخواست ها در آن قرار می گیرد.

فرض کنید می خواهید کلیه نام های درون جدول employee را به نمایش درآورید. ابتدا SQL connection ارتباط فرم مان را با بانک Chapter1 برقرار می نماید، سپس SQL data adapter employee وصل شده و کلیه نام ها را برای ما برداشت و به درون Dataset می ریزد. حال دیگر تمامی اعمال ما بر روی Dataset انجام شده و همچنین بر روی فرم های برنامه هایمان نیز داده های درون Dataset را مشاهده می کنیم.

پس از توضیحات فوق به برنامه ایجاد شده توسط خودمان برمی گردیم. در محیط ویژال استدیو بر روی فرم ظاهر شده دو بار کلیک کنید تا وارد فرم کد برنامه شوید.

برای این که بتوانیم از سه شئ که قبل تر معرفی کردیم استفاده نماییم می باشد فایل های اسمبلی system. Data. SQL client و system. Data. SQL connection اضافه به برنامه می نماییم.

برای آشنایی بیشتر با فایل های اسمبلی و چگونگی کارکرد و همچنین ایجاد و استفاده از آن ها می توانید به کتاب برنامه نویسی شئ گرا در ویژوال استدیو تأثیر اینجانب، انتشارات پندار پارس مراجعه نمایید. به طور خلاصه می توان اینطور بیان کرد که برای استفاده از سه شئ اصلی SQL connection و SQL data adapter و Dataset می باشد از دو فایل اسمبلی system. Data. SQL connection و dll system data. استفاده نمایید.

آغاز کار با اشیاء

بعد از این که بر روی فرم ایجاد شده دو بار کلیک کردید تا وارد فرم کد شوید، در ویژوال بیسیک بالای عبارت Public class Form1 یعنی در بالاترین نقطه صفحه، عبارت زیر را تایپ کنید:

```
Imports system . data
Imports system . data . SQL client
```

هم اکنون صفحه کد شما می باشد شبیه تصویر زیر گردیده باشد.

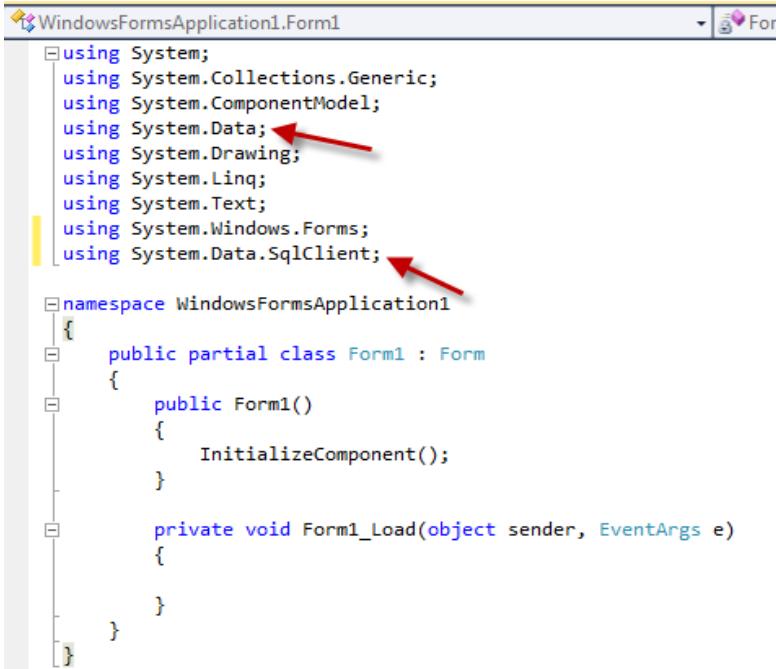
```
Form1
Imports System.Data
Imports System.Data.SqlClient
Public Class Form1
    Private Sub Form1_Load(ByVal sender As System.Object, ByVal e As System.EventArgs) Handles MyBase.Load
    End Sub
End Class
```

در C# به جای عبارت Imports از using استفاده می نماییم. بعد از وارد شدن به صفحه کد، متوجه می شوید که از قبل، عبارت using system. Data در فرم قرار دارد، بنابراین ما فقط عبارت

Using system. Data. SQLclient;

را زیر سایر ارجاع ها تایپ می کنیم.

حاصل کار می باشد شیوه تصویر زیر گردیده باشد.

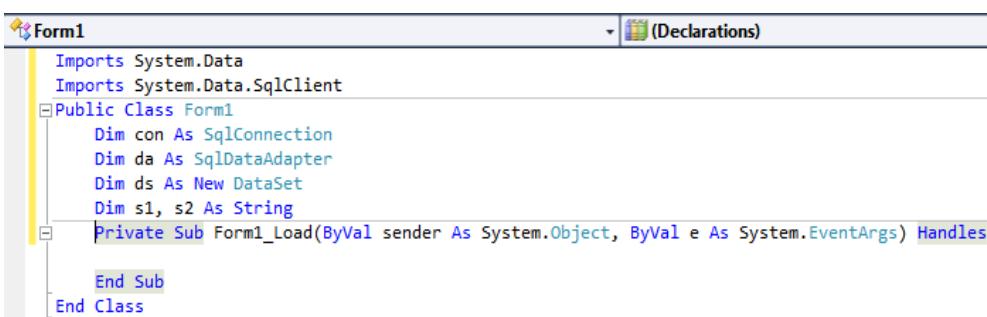
```
WindowsFormsApplication1.Form1
using System;
using System.Collections.Generic;
using System.ComponentModel;
using System.Data; // Red arrow here
using System.Drawing;
using System.Linq;
using System.Text;
using System.Windows.Forms;
using System.Data.SqlClient; // Red arrow here

namespace WindowsFormsApplication1
{
    public partial class Form1 : Form
    {
        public Form1()
        {
            InitializeComponent();
        }

        private void Form1_Load(object sender, EventArgs e)
        {
        }
    }
}
```

هم اکنون زمان آن رسیده است که سه متغیری که قبلاً معرفی نمودیم را در برنامه خودمان تعریف نماییم. از آن جایی که می خواهیم این متغیرها در تمامی رووال های فرم، قابل استفاده باشند، آن ها را دقیقاً زیر عبارت Public class Form1 قرار می دهیم. علاوه بر سه متغیر فوق دو رشتہ نیز برای قرار دادن Connection string و دستور SQL در آن ها تعریف می نماییم.

در ویژوال بیسیک قرار می دهیم:


```
Form1
Imports System.Data
Imports System.Data.SqlClient
Public Class Form1
    Dim con As SqlConnection
    Dim da As SqlDataAdapter
    Dim ds As New DataSet
    Dim s1, s2 As String
    Private Sub Form1_Load(ByVal sender As System.Object, ByVal e As System.EventArgs) Handles MyBase.Load
        End Sub
End Class
```